

ת"פ 11811/09/13 - מדינת ישראל נגד א פ

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 11811-09-13
27 מאי 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

א פ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - יפעת זינר

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

1. האשמה המיוחסת לנאשם הינה כי ביום 1/9/2013 פנה לאשתו ש (להלן: "**המתלוננת**") ואמר לה כי הוא בעל הבית והוא מנהל את הבית. בהמשך, ביקש ממנה להיכנס לחדר האמבטיה על מנת לשוחח עימה. בתום השיחה, ביציאה מחדר האמבטיה תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שנתן מכה בראשה באמצעות ידו. מיד ובסמוך ניגש אביה, ב א (להלן: "**המתלונן**") לחדר האמבטיה על מנת לברר המצב. או אז, תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו בכך שנגח בראשו - במעשה זה גרם לו חבלה של ממש: דימום מאפו, נפיחות והמטומה פאריורביטלית באיזור עין ימין. מיד בהמשך איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר לה: "היום אני אהרוג אותך", זאת בכוונה להפחידה או להקניטה. מיד ובסמוך הוסיף הנאשם ואיים על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שאמר לו בשפה הרוסית: "אני צריך כבוד, אני אהרוג את כולם", זאת בכוונה להפחידו או להקניטו. מיד ובהמשך ניסה הנאשם לתקוף את המתלונן שלא כדין ובניגוד להסכמתו באמצעות כיסא בכך שהניפו לעברו בכוונה לתקוף, אולם המתלוננת מנעה את התקיפה בכך שתפסה את הכיסא בידיה והורידה אותו לרצפה. את המעשים המפורטים בכתב האישום ביצע הנאשם בגילופין - עבירות בנגוד לסעיפים: 192, 382(ב), 368(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 וכן עבירה בניגוד לסעיפים: 379 לחוק

העונשין תשל"ז-1977 + 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. א. **מטעם המאשימה העידו:** ב א (ע"ת 1), ש פ (ע"ת 2), בן לוי (ע"ת 3), אברהם בן זקן (ע"ת 4), אלין הדר (ע"ת 5), וכן הוגשו: דו"ח (ת/1), דו"ח (ת/2), הודעה (ת/3), הודעה (ת/4), תמלול (ת/5), צילומים (ת/6), דו"ח עימותים (ת/7), דו"ח עימותים (ת/8), דיסקים (ת/10).

ב. **מטעם ההגנה העיד** הנאשם וכן הוגשו: הודעה (נ/1), הודעה (נ/2).

3. **עדוּתו של ב א (ע"ת 1):**

הוא בן 87. אבא של ש פ, חמו של הנאשם. נח ופתאום שמע רעש. שמע את בתו והחתן שלו נכנסים למקלחת. חשב שהם מדברים, אבל היה רעש. כשפתח את הדלת, ראה שהנאשם נתן לש מכה בראש. ניסה להפריד ביניהם, ובזמן הזה הנאשם נתן לו מכה עם הראש שלו בראש שלו, נתן לו נגיחה באיזור עין ימין. ניסה בכל זאת להפריד וירד לו דם, התיישב על הכורסא ואז הנאשם לקח כסא, רצה לתת לו מכה עם הכסא.

הוא גר איתם. נזקק למקל הליכה ומתקשה ללכת כי הוא אחרי ניתוח לב פתוח, משנת 2000. בד"כ מרגיש טוב. הנאשם הרים עליו כסא ואמר לו " אני אהרוג אותך ואלך למשטרה". חושב שהיה שיכור.

לשאלה איך הנאשם היכה את המתלוננת מדגים מכת אגרוף בראש. לא שם לב כל כך אם הפנים של הנאשם היו לכיוונו, ניסה להפריד ביניהם. הם תמיד חיו בשלום ולא יודע למה הלכו למקלחת. קם בגלל רעש של כלים ועד שקם לקח זמן ואז ראה שהם הלכו למקלחת והלך לעבר המקלחת.

התגורר עם הבת השנייה בירושלים ובגלל שקר לו שם, עבר לגור בקריית גת והתגורר אצל הנאשם ובתו מעל שנתיים, בד"כ הכל בסדר, חוץ מהמקרה הזה.

כשמהמשטרה הגיעו היה קצת בלחץ יכול להיות שבגלל זה פספס את הפרט הזה של שבירת הכלים.

4. **עדוּתו של ש פ (ע"ת 2):**

אשתו של הנאשם, יש להם 6 ילדים, הגדול בן 16 והקטנה בת שנתיים. היא אישה מוכה הרבה שנים, ולא רק שנה או שנתיים, והייתה לפני 7 שנים במקלט לנשים מוכות. במוצאי שבת היו ויכוחים. ביום ראשון הייתה בעבודה בבוקר, כשחזרה בעלה היה כבר בבית אחרי קניות, עם בקבוק בירה, לא יודעת אם זה היה בקבוק ראשון. אחרי כן החל לספר לה מה שקרה עם אחיו שהזמין אותו לעזור לו בהובלה מירושלים לתל-אביב, אבל ביקש שיבוא למחרת. אולי נפגע מזה, הבנאדם היה כבר שתוי, הוא ביקש שכולם ישבו על הספה והוא יעביר שיעור, זה לא ממש בקשה. היא והילדים שלה ישבו על הספה, באותו זמן היו 4 ילדים בבית, הוא התחיל להגיד שהוא המנהל והמנהיג בבית, והוא רוצה יותר כבוד בבית, הוא זה שמביא כסף והכל. אמרה בסדר, יודעת את זה. הלכה לחמם לו אוכל והלכה להתפנות. האוכל היה על השולחן, ואז שומעת צלחת עפה, יצאה ושאלה מה קורה, ואז אמר "את לא מבינה מה אני מדבר איתך, ואני מבקש ממך להיכנס לאמבטיה" ושייטן לה שיעור לבד באמבטיה. נכנסה לאמבטיה ושוב

אמר שבבית הוא מנהל, ואמרה לו שאסור לצעוק, ושתזמין משטרה, ואמר שלא מפחד מאף אחד, ששם את כולם במקום שיש לו. אמרה בסדר, כי יודעת ששתוי, **בה אליה עם אגרסיה, ופתח את הדלת ואמר לה לצאת מפה, יוצאת מאמבטיה ובום עם היד שלו על הראש שלה מאחור, לא ראתה רק הרגישה, רואה שאבא שלה מושך אותה וכשהסתובבה ראתה שהילדה והילד צועקים ואבא שלה עם דם. אבא שלה בן 86 ולא חשב שבגיל כזה הוא יקבל מכה.**

לא מאחלת לאף אחד לקבל מכה כזאת. רצתה להושיב את אביה על הכיסא, והוא הסתובב על ידו ושאל: "אתה עדיין זז, אתה עדיין בחיים עכשיו אני גומר עליך פה עכשיו".

לא היה לה שום ברירה, החזיקה את ידיו וביקשה רחמים והוא אמר לה: "עכשיו, פה אני ארצח אותך, את יותר מדי נכנסת לעניינים אלה" אמרה: "חודש רחמים, אסור לעשות את זה שיש דין וחשבון מלמעלה".

התקשרה למשטרה, בזמן שהנאשם הלך לשירותים, וביקשה שיעזרו לה. לא יודעת איך הגיעו, כי בזמן הזה היו עוד ויכוחים, צעקות והילדים בכו. אבא שלה ישב בספה, היה לו סחרחורת, הזמינה לו רופא. ביקשו שתזמין אמבולנס, אך הוא ביקש ללכת בבוקר לרופא ואמר הכל בסדר, אבל הזמינה רופאה, יש לו לחצן מצוקה, והמשטרה הגיעה והלכה עם המשטרה. המשטרה ראו את כל הבלגן בבית.

ראתה חבלה מתחת לעין ועל האף וירד לו דהרבה דם, והלכה לשטוף לו את הפנים. לקחה מגבת, הרטיבה את המגבת, אביה לא הצליח לזוז והיא ניגבה לו את החבלות עם מגבת רטובה. הושיבה אותו על הספה, כי פחדה שיפול. בשלב הזה כולם צעקו, אווירה לא נעימה ולחץ, עד שהושיבה אותו על הספה.

כיום נמצאים בהליכי גירושין. יש הסדרי ראייה, אך לא טיפלה בנושא המזונות. לא התנגדה שיראה את הילדים. הוא מגיע פעם בשבוע בימי שלישי. בית משפט יקבע, לא יכולה לומר איך יהיה. **לא ראתה את הצלחת של האוכל מתנפצת הייתה בשירותים.**

היה להם ויכוח במוצאי שבת על ההתנהגות של אבא שלה, אביה היה משלם כסף כל חודש לשכירות. הבן יזם הליכה לרב, השאלה הייתה אם יכול לקרוא לאדם מבוגר בן 87 בן זונה הרב אמר תמצאו סידור, והנאשם ברכב קילל את הבן ואמר לו בן סורר .

שאלה את הרב מה לעשות, והנאשם אמר ליד הרב שהוא רוצה גט ולא רוצה לחיות איתה יותר. המגורים עם אביה היו בעצה משותפת עם הנאשם שהתייחס לאביה במהלך כל הזמן שהיה איתם בצורה מכובדת, עזר בטיפול בו, ליווה אותו לבית כנסת וחזרה, עד שכחודשיים לפני המקרה, פוטר מעבודתו, דבר גרם למשבר כלכלי. זו לא הסיבה ששתה, הוא שתה גם לפני כן אך בגלל שפוטר זה גרם לשהייה שלו בבית. כשגבר יושב בבית ולא עושה דבר, זה מצב גרוע. התחננה לרבנים שייקחו אותו לכולל, לשיעורים. נכון שהמשבר הכלכלי, שלא עובד, לא מפרנס, ונמצא בבית, גורם לעליה של מתחים, כמות המריבות והחיכוכים שלו.

נכון חלקית שהוויכוח התחיל בגלל טענות שלה, שהוא יושב בבית, רק שותה, אין פרנסה, אבל לא הכל. בכל משפחה יש ויכוחים, אין בעיה, אבל לא הרימה ידיים. כל אדם צריך לדעת גבול איפה לעצור. כתגובה לטענות שלה הנאשם היה אומר שנמאס לו, שהוא בעל הבית והוא קובע פה, ושאישה לא יכולה לפתוח את הפה שלה. גם באותו אירוע אמר שיחנך אותה איך להתנהג. בשלב מסוים הוא אמר לה לבוא לאמבטיה, נכנס לפניה לאמבטיה. הייתה בפחד, ולא זוכרת בדיוק איפה עמדה, זוכרת כמה מילים ואחר כך הבין שמסכימה איתו, הוא פתח לה את הדלת. אמר, הוא הגבר פה, בעל הבית פה, כדי

שתדע, שהוא הקובע, זה לא היה הרבה זמן. **כשיצאה הוא נתן לה ככה מכה בראש.** הרגישה שהוא נתן לה מכה מאחור בראש עם היד, ולא היה מישהו אחר באמבטיה. הילדים היו ממש קרוב. כשיצאה **ראתה את אבא שלה מולה, ואחר כך פתאום אבא שלה מזיז אותה קדימה, ולא ראתה מה קורה אחורה. כשהסתובבה ראתה שאבא שלה קיבל מכה. לא ראתה בעיניים שלה מה קרה לאביה אבל הילדים שלה ראו. כשהסתובבה ראתה שלאביה יש דימום.** הנאשם איים עליה, היה מאוד מאוד שתוי באותו יום. אבל קודם היה יכוח בגלל אחיו. כשחזרה אחרי העבודה, הוא כבר היה שתוי, מחפש לריב.

הנאשם אוהב לעזור למשפחה שלו, יתן את הנשמה שלו, ואח שלו אמר: היום לא צריך, תבוא מחר. לכן, העניין התחיל שהוא בעל הבית. הוא חיפש תשומת לב. מה שלא מצא מהמשפחה שלו, חיפש ממנה.

יש הול קטן שיוצאים מהמקלחת. **אחרי שראתה שאביה זב דם כולם צעקו. גם היא צעקה, לקחה מגבת והרטיבה מהמטבח. אבא שלה היה עומד, לא זז, והתחילה לנגב ואז לקחה אותו שישב על הספה.**

הנאשם הרים כיסא פלסטיק. לא יודעת אם הרים הכיסא בכוונה לאיים או לתקוף, אם הייתה מקבלת מכה, אז הייתה אומרת כדי לתקוף. אבל שני הילדים הורידו את הכיסא בחזרה, והילדה ש בת שנתיים חצי אומרת: "אבא די".

5. **עדוּתו של בן לוי (ע"ת 3):**

א. **בדו"ח הפעולה (ת/1):**

במהלך משמרת צהריים הגיעו לאירוע אלמ"ב, פתחו להם הדלת והבחינו בנאשם עומד ובמתלוננת יושבת על כסא ושמה יד על הראש, ביצע הפרדה לצורך תחקור ראשוני ביקש מהשוטר אבירם שייקח את הנאשם לחדר ונשאר עם המתלוננת שלידיה ישב אביה בכורסא, נראה לחוץ מאוד, רעד, שאל אם צריך אמבולנס השיב בשלילה והמתלוננת הזמינה לו רופא תורן בנוסף היו ארבעה ילדים קטינים נוספים כשהגדולה שומרת עליהם. שוחח עם המתלוננת שמסרה שכל הזמן מתעצבן ומשתולל ולא יכולה לסבול את המצב והקש ששבר את גב הגמל הוא שלפני מס' דקות תקף את אביה, את המכות שהיא מקבלת היא יכולה לספוג אבל זה שהוא שיכור ומרביץ לאביה זה הגבול מבחינתה ולא מוכנה לעבור על כך לסדר היום ושירחיקו אותו. בעבר הורחק והכל היה טוב והיום הוא חזר והמצב לא בסדר.

לא הבחין בבית בכיסאות הפוכים או כוסות שבורים אך מסרה שכשהוא מתעצבן הוא שובר צלחות וכמו כן הוא מרביץ לה.

הלך לחדר השני הבחין שהנאשם נראה שיכור ולא יוכל לספק מידע מבחינתו בצורה ברורה כי הוא לא בר דעת כרגע. בזמן ששוחח עם המתלוננת, ילדיה הקטנים אמרו לו ללא הפסקה שהוא אבא רע והוא תמיד מרביץ לה.

ב. **בעדותו בביהמ"ש:**

אינו יכול להעריך מתי הגיע למקום האירוע. יכול להגיד שזה מסוג האירועים שדי מהר מגיעים אליהם. ציין בדוח

שהנאשם נראה לו שיכור ולא היה מסוגל לספק מידע. כשהגיע לבית ועשו הפרדה כמו בכל אירוע, לקח את המתלוננת והאבא, אדם מבוגר ותחקר אותה ואבירם לקח את הנאשם. נכנס וראה את הנאשם, ראה שהוא לא היה במאה אחוז, זוכר. מה שכתוב בדוח זה מה שראה, לא יוכל לומר בוודאות שלא ענה לעניין אבל לא היה מפוקס. מאמין שזה קשור לזה שהוא שתה אלכוהול כשכתב שהוא לא בר דעת. הילדים היו מאוד מבוהלים מהמצב, אחרי זה הם באו ואמרו לו מה שרשם בדוח שהוא תמיד מרביץ לה.

6. עדותו של אברהם בן זקן (ע"ת 4):

א. בדו"ח הפעולה (ת/2):

במהלך משמרת שגרתית קיבל אירוע מדרום על בחור שמרביץ לאשתו ולאבא שלה, הגיעו למקום, נכנסו לבית וראו את הנאשם עומד ליד אשתו ומבוגר יושב על הספה, הפרידו ביניהם, לקח את הנאשם לחדר שינה שלו, שאל מה קרה אמר שהיה לו ויכוח עם אשתו ואמר ששתה.

ב. בעדותו בביהמ"ש:

הגיעו לביתו של הנאשם, התרשם שהוא היה שיכור, נדף ממנו ריח של אלכוהול וגם שאל אותו אם הוא שתה והוא אמר שהוא שתה. לא כל כך הגיב, רק אמר שלא עשה כלום. לא הגיב ליתר השאלות ולכן הפסיק לתשאל. לאחר מכן לקחו אותו לתחנה.

7. עדותה של אלין הדר (ע"ת 5):

גבתה את הודעתו של הנאשם ביום 3/9. תמללה את הדיווח למוקד. גם צילמה צילומים, את האבא המבוגר וערכה 2 דוחות עימות בין הנאשם למתלוננת ובין הנאשם למתלונן.

מעיינת בשורה 15 בנ/1 ומאשרת את הדברים. ב- 3/9 גבתה הודעה מהאבא. רואה שפעולות החקירה שלה החלו ב- 2/9, ביקשה ההקלטה מהמוקד ושמעה אותה באוזניות וכתבה מילה במילה מה שנאמר. זה נאמר בעברית, זה לא תורגם, זה בלשון ההודעה. קודם כל הייתה צריכה לחקור אותו לאחר המתלונן השני בתיק, האבא, ולכן יש לעמת אותו עם הדברים שנאמרו.

העימות עם הסבא נעשה ברוסית וגם ציינה זאת. הוא לא דובר עברית. הם דיברו ביניהם ברוסית והיא כתבה את הדברים בעברית. דוברת שפת אם רוסית. ניהלה את כל העימות ברוסית. יש הקלטה של העימות ואפשר לשמוע שתרגמה את השאלות מעברית או ששאלה ברוסית.

הרב טען שהמתלוננת פנתה אליו מספר פעמים בטענות שבעלה לא עובד, לא לומד, יושב בבית ושותה. הוא לא התייחס בהכרח לתקופה האחרונה. בשיחות עם הרב היא לא התלוננה על אלימות. הנאשם פנה אל הרב על רקע סכסוך עם אביה של ש וטען שהאבא קילל אותו ולא נתן לו הכבוד שמגיע לו. לטענת הרב הוא המליץ שהאבא של המתלוננת לא יתגורר איתם כדי למנוע חיכוכים. לטענת הרב הוא עשה סולחה בין הנאשם לחמו ולא עם המתלוננת.

8. א. בעימות בין הנאשם למתלוננת (ת/7):

חזרו על גרסאותיהם. לדברי המתלוננת היה ויכוח והנאשם אמר לה להיכנס לאמבטיה והיא קיבלה מכה בראש ואביה נכנס ושמעה הילדים צועקים וראתה שלאביה יורד דם. הנאשם טען שלא הרביץ לאף אחד ומכחיש טענתה שאיים לרצוח אותה.

ב. בעימות בין הנאשם למתלונן (ת/8):

הם נכנסו למקלחת והוא נתן לו מכה, במקרה או בכוונה עם הראש שלו ככה יצא. הנאשם הכחיש. המתלונן שואל אותו אם זה היה במכוון או במקרה והנאשם טוען כי זו הפעם הראשונה שרואה החבלות. המתלונן טוען שאולי זה קרה במקרה או שהוא לא זוכר מה עשה, הוא היה שתוי קצת, אולי לא זוכר שנתן מכה במקרה קורה ובטח כעס כשצעק איים והרים כסא. הנאשם עומד בהכחשתו הכל ולגבי המתלונן אומר כי הוא אדם טוב ואולי חיממו אותו חברים.

9. גרסת הנאשם:

א. בהודעתו במשטרה (ת/3):

לא שתוי, שתי בצהריים 2 בירות, יודע מה אומר ונמצא בשליטה, לא עובד. לא היה שום דבר, הגיעה משטרה והביאה אותו לפה. גר בבית עם אשתו, הילדים וחמו, לא רוצה לדבר על יחסיו עם חמו כי לא רוצה לדבר לשון הרע. אתמול בערב הלכו לרב לשוחח איתו על הלכה. לא בגלל שהיה לו ויכוח עם חמו. הלכו לרב להתייעץ על נושא בינו לבינה. אמר ששניהם קובעים בבית. לא היה עם אשתו במקלחת ולא תקף אותה. לא יודע למה אומרת ככה. לא היכה את אביה לא היה ולא נברא. לא יודע מאיפה הדם שלו, אולי הרביץ לעצמו. לא יודע למה ישקרו. לא איים, לא היה כלום.

ב. בהודעתו השנייה במשטרה (ת/4):

חוזר ואומר מה שאמר לפני כן, היה ויכוח בינו לבין אשתו, זה לא ויכוח ראשון, בלי עבודה כבר קרוב לחודשיים ופיטרו אותו בלי שום סיבה מוצדקת. עבד בתנובה כל הזמן בלילות. קרוב לחודשיים בלי פרנסה ומובטל. מדי פעם יש ראיון עבודה, אין לו מזל. הוא בבית וזה גרם ללחץ לאשתו והיה ביניהם ויכוח. לא יודע על מה, לא זוכר מה היה באותו יום. קצת צעק והיא צעקה והחליטה להביא משטרה. לא נכנס למקלחת ולא קרא לה להיכנס למקלחת. אותו יום שתי בערך 2 בקבוקי בירה. מקבל מספיק כבוד ילדים אוהבים אותו וגם אשתו. לא איים. אין לו מושג למה כולם אומרים שכן. לא נתן לאשתו מכה בראש. היחסים עם חמו מצויינים כשביקש לבוא אליו אמר לו שהבית פתוח בשבילו והוא מוזמן. לא היכה את חמו, אין לו מושג מאיפה המכה שקיבל. זה לא נכון שהניף כסא ורצה לתקוף את חמו.

ג. בעדותו בביהמ"ש:

יודע למה הוא בבית המשפט ומה מיוחס לו, לגבי ה-1.9. היה עצור ימיים וחצי ואחר כך שוחרר. זה היה לפני

ראש השנה. נשוי קרוב ל- 18 שנה, בחודש ניסן. יש להם 6 ילדים משותפים. עבד 4 שנים בחב' תנובה ואז פוטר. חתם אבטלה בלשכת התעסוקה, וגם שילמו לו מראש בגלל שפוטר וגם קיבל פיצויי פיטורין. בלשכת התעסוקה שלחו אותו ללמוד נהג מלגזה. שלחו אותו לעבודה מלשכת העבודה, היה בראיון עבודה והחליטו שלא מתאים. במשך חודשיים היה בבית, אבל חיפש עבודה. אשתו עובדת רק קרוב לשנתיים. ב- 18 שנה שנשואים, היא עבדה אולי 5 שנים. בסמוך לאירוע אשתו עבדה, היא טיפלה בקשישות, 4 שעות כל יום. הילדה הקטנה בת 3 בפסח, והבן הבכור יהיה בן 17. חמו גר איתם מעל 3 שנים. הוא בא לגור איתם, הוא עשה להם סקנדל, היה להם קשה מאוד. זו פעם שניה שחמו חזר, הבת שלו הגדולה מירושלים זרקה אותו, כי הוא עשה להם סקנדלים. בא אליהם בכח, אשתו ירדה והביאה אותו לבית, המצב שלו הבריאותי היה לא טוב. היו לו בעיות בדרכי הנשימה, 3 - 4 פעמים ביום נחנק, קנו אינהלציה ותרופות. הוא ואשתו טיפלו בו, למרות מה שעשה להם קודם, נתנו לו שוב אהבה. כמו הבן שלו. אשתו נכנסה ללחץ שלא עובד, למרות שקיבל פיצויי פיטורין. עצם זה שבבית, הכניס אותה ללחץ. היא הייתה רבה איתו. אומרת לו שילך לחפש עבודה, שלא ישב בבית, והיה מסביר לה שיש הפניה ומחר הולך דרך לשכת עבודה לראיון עבודה. הולך לראיון עבודה וחוזר, ומתקשרים ואומרים לא מתאים. נרשם במקום אחר, לא חוזרים אליו. למרות זאת, אשתו הייתה במתח מאוד גבוה. הייתה צועקת עליו, כאילו הוא עבד. לא היה לו מנוחה.

נכון שבמשטרה סיפר ששתה שתי בירות באותו יום. **היא התייחסה אליו כעבד.** לא שתה כל הזמן. זה התחיל חודשיים לפני כן. **בסופו של דבר, גם אבא שלה התחיל לזלזל בו, לקלל אותו ואז בא אליו דרך רב אמר לו, אבא יקר הצלנו אותך ממות, למה אתה מקלל.**

רוצה לקבל מקום עבודה מסודר, להביא פרנסה מכובדת, למה מקלל אותו? למה עושה את זה? זה היה במוצאי שבת, היה סקנדל, ואז הבן שלו גם התערב והלכו לרב. במוצאי שבת אמרה לו שלא מוציאה את אבא שלה מהבית והוא יישאר, כי נתנה שבועה לאמא שלה שעד יום מותו יהיה איתה ומי שיצא זה הוא. **לא תקף אותה ולא את אביה.**

שתה רק שני בקבוקי בירה איגל, בירה תורכית. ליטר בירה, 6 אחוז אלכוהול. לא היה שיכור, אבל היה בטרואמה שאשתו כל הזמן אומרת לו ללכת לעבוד וסקנדל. סמוך להגעת המשטרה **היא עצבנה אותו.** אמר שנמאס לו ממה שאומרת לו כל הזמן שילך למצוא עבודה. לא אמרה לו ללכת ללמוד בכולל זה שקר גס. היה מעביר בין 4 - 6 שעות מידי יום בישיבה, כי היה צריך להספיק לקחת את הילדים, לקחת אותה לעבודה ולעשות קניות, ישב עם הילדים על שיעורי הבית, כל מה שצריך בבית עשה, לנקות את הבית. **הגיעו מים עד נפש, התעצבן, התחיל לצעוק. לא איים. רק אמר שנמאס לו כבר. לא תקף אותה ולא הרביץ לאבא שלה. לא יודע איך האבא נפצע בפנים. לא היה שיכור.** זה נכון שנחקר במשטרה פעמיים. לא שיקר במשטרה, מסר רק אמת.

הוא בעל תשובה 12 שנה וגם אשתו בעלת תשובה. עבד בלילה, היה בבוקר בכולל, אחרי עבודה יושב עם אשתו, ואחרי כן ב- 21:30 חוזר שוב לעבודה וחוזר ב- 07:00 בבוקר. לא זוכר בדיוק למה פנו לרב. רצו לדבר עם הרב בגלל הריב כדי לשאול לגבי האבא מה שהרב אמר זה נכון. הבן שלו הוא תלמיד בישיבה קרוב ל- 3 שנים. שלושתם הלכו. ריב בינו לבין חמו לא היה, אבל חמו קילל אותו אך זה לא היה הנושא המרכזי שהלך אליו. אלא שאשתו תוקפת אותו כל יום על זה שלא עובד. בדרך אגב דיברו על חמו שמקלל אותו.

לא היה באמבטיה, לא צעק על אשתו באמבטיה. רק צעקו בסלון. אבא לא היה שם. המשטרה באה לקחה

אותו, התחילו לדחוף אותו בקיר, אמר לא צריך, יבוא לבד, נתן את הידיים שלו שישימו לו אזיקים. לא אמר במשטרה שהשוטרים הרביצו לו כי לא שאלו אותו. ב- 3.9 ראה לראשונה שלחמו חבלה מתחת לעין ימין ועל האף. לא יודע איך זה נהיה לו.

אשתו וגם חמו העלילו עלילה במשטרה כדי להוציאו מהבית. לא יודע אם פצע את עצמו כדי להעליל עליו, לא ראה שום דבר. כאשר הגיעו השוטרים לבית אמר שלא היה שום דבר, כאשר הביאו אותו מהמעצר לבית משפט אמר שהיה ויכוח ביניהם והיו צעקות.

לא מכיר השוטרים ואין להם סיבה להעליל עליו עלילות. הם התחילו עם דחיפות. לא אמר לשום שוטר מילה גסה. אמר שילך לבד, שיתן לו להתלבש. לא יודע למה התרשמו ששיכור, היה בכעס, התווכח עם אשתו.

בד"כ מגיע ל- 3 - 4 בקבוקי בירה ליום.

אשתו יש לה אינטרס, היא יכולה לשקר, היא רוצה להתגרש, רוצה מזונות. אמר שאין לו בעיה להתגרש אז למה לנפח את הסיפור. יש לה אינטרס לנפח את הסיפור, שהיא בסדר והוא לא בסדר. האבא שם בזה יד. לא שמע שהילדים ימציאו דברים כאלה. אם השוטר אמר שהילדים אמרו שאבא כל הזמן מרביץ לאמא, כנראה היא הכינה אותם מראש. כל האינטרס שלה זה להעיף אותו מהבית וזאת בגלל שיום לפני כן אמרה שהיא מתכוונת שאביה לא יעזוב את הבית. **היא לא אמרה לו שתעיף אותו, אלא רמזה לו, כי אביה לא יצא. זה נכון שבאותו זמן זלזלו בו בבית. התייחסו כמו לעבד שלה. לא היו לו זכויות בבית. אחרי חודשיים הכל התפוצץ, אמר שנמאס לו מהדברים האלה. כמה יכולה לזלזל בו, כמה יכולה להגיד לו ללכת לעבודה. התעצבן, לפני כן שתה. אמר שנמאס לו מה שהיא אומרת כל יום, מטפפת לך לעבוד, אל תשב בבית, לך לעבוד. אמר את זה בכעס, בצעקות.** לא קילל. אמר שנמאס לו, כמה אפשר להתאפק, נמאס, צעק. זה ההתפוצצות שלו. כבר 20 שנה בארץ, ולא קילל אף אחד בחיים שלו. עובד 20 שנה בארץ ולא חתם אף פעם אבטלה. צבעי מקצועי, נגר, עבד בקונדיטוריה שנה. לא עשה לאף אחד שום דבר רע. לא קילל בחיים שלו אף אחד. לא שמע שהיא מתקשרת למשטרה. היה מופתע, מה הסיבה שהגיעה משטרה, ולכן לא ידע מה לענות להם ומה הם רוצים, למה הגיעה המשטרה. באותו לילה לקחו אותו לבית חולים ברזילי, כשלקחו אותו לבית סוהר לא הרגיש טוב בלב שלו, הרגיש לחץ ולא היה לו אוויר, שעתים - שלוש היה במיון ואז הכניסו אותו לבית הכלא. היה רק ויכוח ולא שום דבר מעבר לזה. זה קנוניה שהכינה מראש. לא אמר לה אף פעם ולא באותו יום שיהרוג אותה, התורה מחייבת לכבד את האישה. כל הברכה בבית זה בזכות האישה. לא אמר לה בחיים את המילה הזאת גם לא לאביה. אדם שמציל לו את החיים, יגיד לו את הדברים האלה. אמר לו למה מקלל אותו. אדם מתישב מולו ומתחיל לקלל אותו. לא נתן המכה בראש מאחור. לא נתן נגיחה בראש של חמו. לא עשה שום דבר. כעס על אשתו באותו יום, התווכח ודיבר בקול וצעקות, אבל לא הרים יד, לא הרביץ לחמו. שניהם לא נזקו ממנו, לא עשה להם שום דבר.

10. המצב המשפטי:

י.קדמי בספרו על הראיות, הדין בראי הפסיקה (חלק שלישי, מהדורה משולבת ומעודכנת, תשס"ד-2003 בעמ' 1628) מציין כי להכחשה כוללת מצידו של הנאשם יש השלכה ומשמעות לא רק לעניינה של "ראיית סיוע" במקום שנדרשת כזאת, אלא גם לעניין הערכת גרסתו של הנאשם ללא קשר לדרישת תוספת ראייתית כלשהי.

כן ראו בע"פ 267/72 - משה בן יאיר ואח' נ' מדינת ישראל (פ"ד כז(1), 92, עמ' 96, 97):

"המערער לא רק שתק, אלא גם דיבר ועשה. טענתו בהודעה הראשונה ת/4, שלא היה בירושלים בשעת ביצוע העבירה, שהוכחה לאחר-מכן מפיו הוא ככוזבת, מראה שהמערער ראה צורך להרחיק את עצמו מן הפרשה, והרי אין זו התנהגותו של אדם חף מפשע. ומעשה ההתנכרות לשם "אוחיון" בו ידוע המערער בין חבריו, אף אם אינו בנו של אוחיון, מעיד על אותה מטרה, לסכל את חקירת המשטרה. אלה הן נסיבות הרומזות על אשמתו של המערער יותר מאשר על נקיין כפיו, ולכן יש בהן כדי לסייע לעדות הקטיגוריה."

וב ע"פ 417/83 - דוד מלכה נ' מדינת ישראל (פ"ד לח(1), 670, עמ' 672):

"משטען המערער, כי כלל לא היה בבית העלמין, ובית המשפט דחה את טענתו זו כבלתי אמינה בהסתמך על דבריהם של שני עדי המדינה, לא היה מקום לקבל טענה מצד הסניגור, שלא עלתה מדברי המערער או מראיה אחרת כלשהי, כי הוא אמנם היה במקום אך לא ידע מה מטרת הפעולה. ההכחשה הטוטאלית נושאת עמה לעתים תוצאות לוואי ראייתיות, השוללות העלאתה המאוחרת של טענה חלופית, הסותרת את ההתכחשות הכוללנית. כפארפראזה של האמור בע"פ 267/72 ניתן לומר, כי ככל שיריעת ההכחשה רחבה וטוטאלית יותר, כך גם מתקצרת האפשרות לבנות תיזה אמינה, הבנויה על הודאה חלופית חלקית בעובדות תוך סיוג קיומה של מחשבה פלילית."

11. סיכום עובדות ומסקנות:

אין חולק כי האווירה בבית באותו מועד הייתה מתוחה בעיקר משום שהנאשם פוטר ותקופה של כחודשיים לא מצא עבודה .

הנאשם לא חולק על כך ששתה באותו יום ליטר בירה וכי נפגע וכעס על היחס שקיבל בבית שלדבריו היה מזלזל ופוגעני, ולכן "התפוצץ". אולם הוא עומד על כך שלא שבר צלחת, לא נכנס לחדר האמבטיה, לא חבט בראש אשתו ולא נגח בפני חמו או איים על מאן דהוא, וכי הכל עלילה מרושעת שרקחו אשתו ואביה כדי להוציאו מן הבית.

המתלוננת תיארה כיצד הנאשם הגיע הביתה שיכור ופגוע מיחס אחיו וכי עם כניסתו כינס אותם לנאום על הצורך ליתן לו כבוד. לאחר מכן דרש ממנה שתיכנס לחדר האמבטיה ושם הבהיר לה כי יש לנהוג כלפיו בכבוד וכשהשיבה כי היא מבינה, הגיב בתוקפנות, פתח את הדלת ואמר לה לצאת, אך בעת שיצאה חשה מכה חזקה מאד בראשה מאחור . בשלב זה ראתה את אביה בן ה-87, נכנס ומושך אותה ומיד לאחר מכן היא שמעה את ילדיה צועקים וכשהסתובבה ראתה שאבא שלה מכוסה דם ומזועזע.

אביה תיאר כי שמע ויכוח באמבטיה וניגש לראות מה קורה וכשפתח את הדלת, ראה שהנאשם נותן לביתו, המתלוננת, מכת אגרוף בראש. הוא נכנס כדי להפריד ביניהם, ובזמן הזה הנאשם נגח עם ראשו בפניו, באזור עין ימין, וירד לו דם.

מתיאור הדברים עולה בברור כי לא רק שהשניים לא העלילו עלילה כנטען אלא נזהרו מאד לתאר אך ורק את

שראו: המתלוננת אישרה כי לא ראתה התקיפה שלה ושל אביה והסבירה כי הסתובבה כדי לצאת ובשלב הזה חבט בה מאחור ולכן לא ראתה, עדות התואמת את עדות המתלונן שראה כיצד תוקף את המתלוננת במכת אגרוף בראשה מאחור ולכן נכנס כדי להפריד. הוא העיד כי בשלב זה הנאשם נגח בו בפניו כלומר כשהמתלוננת יוצא מחדר האמבטיה, ולכן היא לא ראתה זאת. כתוצאה מהתקיפה המתלונן נחבל באפו ובאזור עינו הימנית. חיזוק לחבלות נמצא בתעודות הרפואיות ת/9. לנאשם אין הסבר לחבלות והוא מרחיב חזית המריבה בהכחשה טוטאלית של כל הארוע.

יצוין כי המתלונן לא רק שלא ניסה להפלילו אלא ניכר בעימות ביניהם שעשה כל שביכולתו כדי ליתן לנאשם עוגן, בניסיון להוציא ממנו כי הנגיחה הייתה שלא במכוון. הוא כמעט יצא מגדרו בניסיון להציג הנאשם כאדם חיובי וכאילו מדובר באירוע חריג. בעקבות זאת ביהמ"ש אף הציע לסנגורית לשוב ולשקול את גרסת ההגנה, אך הנאשם בשלו, והואיל ובחר להרחיב החזית- אין צורך להוכיח כל פרט ופרט ואין חשיבות לסתירות קטנות לכאוריות שאינן מהותיות.

המתלונן כאמור אדם מבוגר, בן 87, חולה לב, לאחר ניתוח מעקפים, המתקשה בהליכה ונזקק למקל. הוא תלוי במתלונן ובבתו. ניכר היה שהמעמד בבית המשפט לא קל לו. למרות זאת עמד מאחורי דבריו, והעיד כי הנאשם חבט בביתו ונגח בפניו, וגם העיד כי הנאשם הניף כיסא ורצה לתת לו מכה עם הכיסא, תוך שמאיים עליו באמרו: " אני אהרוג אותך ואלך למשטרה".

מיד לאחר שהוכתה בראשה והבחינה במתלונן נכנס אחריה, המתלוננת כאמור שמעה את צעקות ילדיה, לכן הסתובבה לאחור וראתה שאביה מכוסה דם. היא ניקתה את פני אביה במגבת רטובה, הושיבה אותו על כסא ובהמשך הזעיקה רופאה.

אף שלעדותה ראתה הנאשם מרים כיסא פלסטיק, נזהרה לומר שלא יודעת מה הייתה כוונתו בכך, וכי לא יודעת אם הרים הכיסא בכוונה לאיים או לתקוף.

הנאשם כאמור מכחיש גם את הרמת הכיסא.

היא העידה כי בעלה איים כל העת להרוג אותה ואת אביה.

למול עדויותיהם האמינות, הזהירות והעקביות של המתלוננים, גרסת הנאשם אינה מעוררת כל אימון, וזאת בלשון המעטה, אף שבעימות עם המתלונן ניכרים ניצנים ראשוניים של מודעות וחרטה, כשמבחין לפתע בחבלות שבפניו ובתארו אותו כאדם טוב.

מעבר להכחשה גורפת ולטענה כאילו השניים קשרו קשר להעליל עליו עלילה שקרית, אין לנאשם כל הסבר לחבלות שנחבל המתלונן בפניו, או לסיבה מדוע דווקא באותו מועד בחרו להעליל כדבריו. בעיקר אין לו הסבר מדוע אם אכן בחרו להעליל עלילה-לא טענה אשתו שראתה התקיפות, ומדוע ייחסם כלפיו ממשיך להיות מגונן.

לאור כל האמור שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם אכן תקף את המתלוננת במכה בראשה ונגח בפני המתלונן וגרם לו חבלות והניף לעברו כיסא פלסטיק בכוונה לפגוע בו, וכן כי איים עליהם להורגם, ואני מרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום כ"ז אייר תשע"ד, 27/05/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ידחה לטיעונים לעונש ולקבלת תסקיר ליום 17.9.14 בשעה 9:00.

שמעתי כי במסגרת מ"ת 11808-09-13 הוגשה בקשה לעיון חוזר לבטל תנאי מעצר הבית לחלוטין, אולם משהורשע היום יש להעביר הבקשה והדיון בפני מותב זה. לכן, הואיל וכב' השופט דהאן כבר ביקש כי יתקבל תסקיר מעצר בית ביניים, תסקיר מעצר הבית יומצא למותב זה תוך 30 יום, בו יתייחסו הן להכרעת הדין המרשיעה והן למסוכנות, ולשאלה אם בנסיבות אלה ניתן לבטל את מעצר הבית לחלוטין.

שמעתי כי הנאשם לא הפר תנאי השחרור עד כה וכי המתלוננת והנאשם החלו בהליכי גירושין. כמו כן, שמעתי כי הנאשם השתלב באופן פרטי בעמותת "אפשר" באמצעות המחלקה לשירותים חברתיים בעירית לוד.

התיק יובא בפני בעוד 30 יום לקבלת תסקיר הביניים, כמו כן יומצא תסקיר למועד שקבעתי בטיעונים לעונש.

שרות המבחן יכין תסקיר אודות הנאשם/ת שיוגש לבית המשפט לא יאוחר מ- 8 ימים בטרם מועד הדיון.

תשומת לב שרות המבחן למס' הטלפון של הנאשם/ת:..... כתובת: ....

מוסבר לנאשם/ת כי עליו/ה להיות בקשר עם שרות המבחן ברמלה.

מוסבר לנאשם כי שוב כי אם יפרר תנאי השחרור יהיה בכך עילת מעצר וכי עליו לשתף פעולה עם שירות מבחן ולהתייצב לדיון.

המזכירות תשלח עותק החלטה לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ז אייר תשע"ד, 27/05/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 11

רובין לביא, שופטת בכירה